

Finnish
Then Jesus Came and Called
64-0213

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Sitten Jeesus tuli ja kutsui

Tulare, CA, USA

13.2.1964

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

²⁰⁵ Tule nyt! Luopio, tule nyt. Syntinen, tule nyt. Tämä on se aika. Mestari on tullut ja Hän kutsuu sinua. Hän kutsuu sinua. Te sanotte: “Kuinka sen tiedän?” Hän käyttää minun ääntäni. Jos Hän käyttää ääntäni kertomaan sairauksista, vaivoista ja asioista, niin ettekö tiedä, että Hän kutsuu myös syntisiä. Tulkaa ulos! Tulkaa nyt, tämä voi olla viimeinen tilaisuus, joka teillä koskaan on.

²⁰⁶ Kerran vielä, siellä on heitä lisää täällä, joiden tulisi tulla, ystävät. En halua saattaa teitä hämillenne, kutsuakseni teitä ulos tällä tavalla. Se ei ole oikein. Jos te joskus ehkä... Nuo fariseukset ajattelivat olevansa pelastuneita, mutta he eivät olleet. Te ajattelette samoin. Tulkaa nyt.

²⁰⁷ Olkaa varmat! Älkää, älkää ottako mitään puolinaista riskiä siitä. Jos mielessänne on pieni epäily, älkää ottako mitään riskiä. Tulkaa eteen nyt. Nyt on se aika, nyt Lähteen ollessa avoinna, Pyhän Hengen ollessa täällä. Mestari on tullut. Tuo pieni epäily on mitä Hän yrittää sanoa teille: “Sinä epäilet.” Antakaa periksi. Tulkaa eteen, nyt. Mestari on tullut ja kutsuu sinua. Juuri niin, jatkakaa vain tulemista, jatkakaa vain tulemista.

*Tahdon ylistää Häntä, tahdon ylistää Häntä, (Ettekö tulisi antamaan Hänelle ylistyksen?)
Ylistää syntisten puolesta teurastettua Karitsaa;
Antakaa Hänelle kunnia, kaikki te ihmiset,
Sillä Hänen Verensä on pessyt pois jokaisen tahrn.*

²⁰⁸ Nyt Sillä aikaa, kun syntiset tulevat, vastaanottaakseen Hänet; antakoot ihmiset Hänelle ylistyksen, kun ne laulamme sen nyt. Kätenne ylhäällä, laulakaa, ja ylistäkää Häntä, kaikki yhdessä.

*Tahdon ylistää Häntä, tahdon ylistää Häntä,
Ylistää syntisten puolesta teurastettua Karitsaa!*

²⁰⁹ Vain antakaa Hänelle ylistys! Te ihmiset tässä ympärillä, rukoilkaa, pyytäkää Häntä antamaan teille anteeksi. Sen Hän tulee tekemään. Mestari on tullut ja kutsuu teitä. Jumala siunatkoon teitä.

Sitten Jeesus tuli ja kutsui

¹ Haluan lukea Pyhän Johanneksen 11. luvusta, alkaen jakeesta 18.

Nyt Betania oli lähellä Jerusalemiä, noin viidentoista vakomitan päässä:

Ja monet juutalaisista tulivat Martan ja Marian luokse, lohduttamaan heitä koskien heidän veljeään.

Sitten Martta, niin pian kuin hän kuuli, että Jeesus oli tulossa, meni häntä vastaan: mutta Maria istui kotona.

Sitten sanoi Martta Jeesukselle, Herra, jos sinä olisit ollut täällä, minun veljeni ei olisi kuollut.

Mutta minä tiedän, että jopa nytkin, mitä tahansa sinä haluat pyytää Jumalalta, Jumala tulee antamaan sen sinulle.

Jeesus sanoi hänelle, Sinun veljesi on nouseva ylös jälleen.

Martta sanoi hänelle, Minä tiedän, että hän on nouseva jälleen ylösnousemuksessa viimeisenä päivänä.

Jeesus sanoi hänelle, Minä olen ylösnousemus, ja elämä: Hän, joka uskoo minuun, vaikka hän olisi kuollut, on hän kuitenkin elävä:

Ja kuka tahansa elää ja uskoo minuun ei koskaan kuole. Uskotko sinä tämän?

Hän sanoi hänelle, Kyllä, Herra: minä uskon, että sinä olet Kristus, Jumalan Poika, jonka piti tulla maailmaan.

Ja, kun hän oli niin sanonut, hän meni ja kutsui salaa sisarensa Marian, sanoen, Mestari on tullut, ja kutsuu sinua.

² Rukoilkaamme. Taivaallinen Isä, vahvista nuo Sanat sydämillemme tänä iltana, kun me odotamme Sinua nyt. Sinun Sanasi, Sinun palvelijasi ja teksti, se kaikki on jätetty Sinulle Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Amen.

Voitte istuutua.

³ Tarkoitukseni täällä oloon on yrittää auttaa Jumalan kansaa. Ei niinkään paljoa rukoillakseni ja laskeakseni kädet sairaiden päälle, vaan että he voisivat tunnistaa Jeesuksen Kristuksen keskellämme, Jumalan Pojan keskellämme. Me puhumme tänä iltana tästä aiheesta: *Sitten Jeesus tuli ja kutsui.*

⁴ Nyt tämä aika, josta olemme puhumassa, oli hyvin murheellinen aika. Jos koskaan luette kertomusta meidän Herramme elämästä, me näemme, että Hän oli tämän pojan, Lasaruksen, hyvä ystävä. Jätettyään Joosefin, tai Hän oli lähtenyt ja tullut asumaan Martan, Marian ja Lasaruksen kanssa ja he olivat hyviä ystäviä. Heillä oli... Hän oli ikään kuin pastori heille, todellinen ystävä. Ja he valmistivat Hänelle pieniä vaatekappaleita käytettäväksi ja uskon heidän väittävän, että se oli kudottu ilman saumaa. Ja he olivat tehneet niitä Hänelle, koska he uskoivat Häneen. He olivat nähneet sen ja uskoneet. He olivat jättäneet seurakunnan ja niin edelleen, seuratakseen Häntä. Ja se oli suuri asia noina päivinä, josta rangaistuksena voi olla jopa kuolema, lähteä pois siitä.

⁵ Mutta Jeesus, tämä Mies, joka kulki ympäri niin kuin he väittivät, repimässä heidän seurakuntiaan ja sanoen pahoja asioita heidän papistaan ja niin edelleen, Hän oli He ajattelivat Hänen tehneen suurta vahinkoa heille. Ja edes tunnustaa Hänet, merkitsi synagogasta erottamista. Ja sitten, jos te olitte ulkona seurakunnasta, he ajattelivat, ettei teillä ollut mitään mahdollisuutta lunastukseen. Jos että kuuluneet yhteen heidän lahkoistaan, kuten fariseuksiin, saddukeuksiin, tai johonkin muuhun, ei teille ollut mitään lunastusta, jos olitte sen ulkopuolella. Ja heillä oli oikeudet, avaimet, ja he voivat potkaista teidät ulos, jos tahtoivat. Se oli heidän oma sanontansa. Ei ihme, että Jeesus sanoi: "Te, omilla perinteillänne, olette tehneet Jumalan Sanan tehottomaksi." Näettekö?

⁶ Ja nyt se on toistunut jälleen, koska me kaikki tiedämme historian toistavan itseään, aina aika ajoin. Ja on murheellista sanoa, mutta sen oli profetoitu toistuvan ja se on tehnyt sen jälleen.

Me näemme, ettei Jeesuksesta ajateltu hyvää.

⁷ Monta kertaa ihmiset tahtovat tuomita miehen, joka ei ole samaa mieltä heidän kanssaan. Meidän ei tule tehdä sitä. Me voimme olla erimieltä toistemme kanssa, mutta kuitenkin olla ystävällisiä. Jos en voisi olla erimieltä mielen kanssa ja yhä rakastaa häntä ja rukoilla

maailman tietävän, että vastaanotan Hänet Pelastajanani, juuri täällä Hänen ollessaan Läsä.

*Tahdon ylistää Häntä, (ettekö haluaisi tulla?) tahdon ylistää Häntä,
Oi, ylistää syntisten puolesta teurastettua Karitsaa;
Antakaa Hänelle kunnia kaikki te ihmiset,
Sillä Hänen Verensä on pessyt pois jokaisen tahran.*

¹⁹⁹ Oi, juuri niin, rouva, tule suoraan eteen. Kuka muu tahtoo tulla, Kristuksen Läsäolossa? Tule suoraan tänne eteen, sisar, seiso tässä.

²⁰⁰ Joku toinen henkilö, joka haluaa Hänet Pelastajakseen juuri nyt, joka ei häpeä. Hän sanoi: "Jos te häpeätte Minua ihmisten edessä, tulen Minä häpeämään teitä Isäni ja pyhien Enkelien edessä." Jos että nyt häpeä Häntä ja haluatte Hänet Pelastajaksenne, Hänen ollessaan täällä! Te olette nähneet Hänet. Se on niin täydellistä, Sana itse tekee Sen tunnetuksi. Tulkaa nyt, sillä aikaa, kun pyhät palvovat. Ettekö haluaisi tulla eteen?

²⁰¹ Jumala siunatkoon sinua, herra. Tässä tulee vanha nainen, joka on tulossa todella iäkkääksi. Ettekö haluaisi tulla nyt?

Tahdon... (laulakaa sitä nyt) Tahdon ylistää

²⁰² Juuri niin, te nuoret ihmiset, tulkaa suoraan tänne ympärille. Vain ylistäkää. Jumala siunatkoon sinua, rouva sillä tavalla se tehdään. Jumala siunatkoon teitä, nuoret.

*...teurastettua Karitsaa;
Antakaa Hänelle kunnia, kaikki te ihmiset,
Sillä Hänen Verensä on pessyt pois jokaisen tahran.*

²⁰³ Sillä aikaa, kun saarnaajat nyt menevät näiden ihmisten tykö, eikö joku muu nyt haluaisi tulla? Luopio, tahdotko tulla, sanoen: "Häpeän elämäni"? Täällä Hän on. Uskotteko minun olevan Jumalan palvelijan? Jeesus Kristushan on keskellämme. Ettekö haluaisi tulla?

*Antakaa Hänelle kunnia... (ettekö haluaisi tulla antamaan Hänelle kunnian?)
Sillä Hänen Verensä on pessyt pois...*

²⁰⁴ Martta, tuletko sinä, tai aiotko istua kotona Marian kanssa? Aiotko jäädä johonkin organisaatioon ja sanoa: "Oh, minun kirkkoni ei usko sitä tällä tavalla," kun Kristus on julkituotu? Aiotko istua ja sanoa niin, tai tuletko ulos? "Hyvä on, sanon sinulle, kun minä..." Ei. Tänään, tämä on se hetki. Kuolema riippuu ympärillänne, niin kuin Jairuksen tyttärellä.

Mestari on tullut ja kutsuu sinua. Nostakaa kätenne ylös nyt ja antakaa Hänelle ylistys. Aamen.

¹⁹⁴ Antakaapa meille pieni sävel tähän: “Ylistän Häntä, ylistän Häntä.” Osaattehan te tuon: “Tahdon ylistää Häntä” Tehän osaatte sen, eikö niin? Uskotteko te?

*Tahdon ylistää Häntä, tahdon ylistää Häntä,
Oi, ylistää syntisten puolesta teurastettua Karitsaa;
Antakaa Hänelle konnia, kaikki te ihmiset,
Sillä Hänen Verensä on pessyt pois jokaisen tahrn.*

¹⁹⁵ Rakastatteko te Häntä? Ettekö te nyt rakastakin laulaa Hänelle, Sillä aikaa, kun Hän on täällä? Hän on Henki liikkuen ympäri ja lävitse rakennuksen. Hän tuntee teidän sydämenne, tietää kaiken teistä. Laulakaamme se Hänelle, kaikesta sydämestämme.

*Tahdon ylistää Häntä...(Kohottakaa kätenne, kun teette sen ja vain ylistäkää Häntä nyt),
Oi, ylistäkää syntisten puolesta teurastettua Karitsaa;
Oi, antakaa Hänelle kunnia, kaikki te ihmiset,
Sillä Hänen Verensä on pessyt pois jokaisen tahrn.*

¹⁹⁶ Oi, sinä nainen pyörätuolissa, jos vain uskoisit hieman enemmän siellä. Laulakaamme se kerran vielä. Minä olen odottamassa jotakin.

*Tahdon ylistää Häntä, tahdon ylistää Häntä,
Oi, ylistää syntisten puolesta teurastettua Karitsaa;
Antakaa Hänelle kunnia kaikki te ihmiset,
Sillä Hänen Verensä on pessyt pois jokaisen tahrn.*

¹⁹⁷ Nyt laulaessamme sen uudestaan, kääntykää ympäri ja ottakaa kiinni jonkun kädestä, kun laulamme: “Tahdon ylistää Häntä.” Tulkaa mukaan, kaikki yhdessä nyt.

*Tahdon ylistää Häntä, tahdon ylistää Häntä,
Oi, ylistää syntisten puolesta teurastettua Karitsaa;
Antakaa Hänelle kunnia kaikki te ihmiset,
Sillä Hänen Verensä on pessyt pois jokaisen tahrn.*

¹⁹⁸ Oi, syntinen ystävä, etkö haluaisi kävellä tänne eteen nyt? Tulkaa, ja antakaa Hänelle ylistys, kaikki te ihmiset. Kaikki te ihmiset, jotka haluatte tunnustaa Hänet Pelastajana. Hänen Läsnäolossansa, sillä aikaa, kun pyhät palvovat Hengessä, ettekö haluaisi tulla seisomaan tänne? Sanokaa: “Minä haluan antaa todistuksen tänä iltana. Haluan antaa Hänelle ylistyksen. Haluan tulla. En ole häpeissäni Hänestä. Haluan

hänen puolestaan ja olla erimieltä hänen kanssaan Kirjoituksen pohjalta, paremmaksi valistukseksi, silloin en tule sanomaan hänelle mitään. Minä haluan aina olla hänen kanssaan erimieltä ystävällisesti, koska rakastan häntä ja tietenkään en halua hänen olevan kadoksissa. Ja hänen pitäisi tehdä sama asia minulle; me emme halua olla eksyksissä. Ja meidän täytyy perustaa ajatuksemme sille, mitä Sana sanoo. Olkoon Sana Totuus. Ei meidän uskontunnustuksemme, tai mitä me ajattelemme, vaan mitä Hän sanoo; ilman yksityistä tulkintaa, vain mitä Sana on sanonut.

⁸ Erään kerran, tein jotakin, joka näytti melkein pyhyyden loukkaukselta, uskon sen olleen saarnaajien aamiaisella eräänä aamuna. Panin Jeesuksen koetukselle. Minä sanoin: “Juuri niin kuin he tekivät silloin, niin he tekevät tänään.” Ehkä olisi hyvä, jos toistaisin sitä hetken, jos meillä on aikaa. No niin, sanoin, että tänään me näemme että...

⁹ Lutherin uskonpuhdistuksessa, sen aikana, hän sanoi, että vanhurskas on elävä uskosta. “Mies, joka uskoo, hän on se, jolla on Se.” Mutta me totesimme, että monet heistä sanoivat uskovansa, eikä heillä ollut Sitä.

¹⁰ John Wesley'n päivissä, he saivat toisen siunauksen, he kutsuivat sitä pyhittämiseksi, kokonaispyhittämisen ja he tulivat onnellisiksi ja huusivat. Ja he sanoivat jokaisesta, joka huusi, että “Hänellä oli Se”. Mutta he totesivat, ettei heillä ollut Sitä. Monet heistä huusivat, eikä heillä ollut Sitä.

¹¹ Sitten helluntailaisten päivissä, he sanoivat: “Nyt on tullut lahjojen palauttaminen, Hengen kaste. Joka puhuu kielillä, hänellä on Se.” Me näemme, että monet puhuivat kielillä, eikä heillä ollut Sitä.

¹² Niin he sanoivat: “Mutta Hengen hedelmä, se on mitä se oli.” Oi, ei, ei Hengen hedelmä. Kristillisellä tieteellä on se, niin että tuskin Rakkaus on Hengen hedelmä. Sitten, heillä on enemmän rakkautta kuin kenelläkään ja kieltävät Jeesuksen Kristuksen Jumaluuden; he kutsuvat Häntä vain profeetaksi, aivan tavalliseksi mieheksi. Näettekö? Niinpä se ei sitä tee.

¹³ Sallikaa minun kysellä sitä hetken. Ottakaamme Jeesus koetukselle. Ja antakoon Jumala minulle anteeksi tämän lausunnon, puhujanlavalta, mutta tulen olemaan Häntä vastaan hetken, vain tuodakseni teille Valon. Näettehän?

¹⁴ Nyt minulla on täällä kaksi ihmistä tänä iltana; puhun teille niin kuin olisin maan päällä Jeesus Nasaretilaisen päivinä ja tulen luoksenne ja sanon: “Syy miksi olen tätä Miestä, Jeesus Nasaretilaista vastaan... me kaikki tiedämme nyt, että Jumala on rakkaus. Raamattu sanoo, että Hän on. Hyvä on, ja rakkauden Henki on kärsivällinen, lempeä, pitkämielinen, nöyrä ja niin edelleen, se on rakkaus. Ja haluaisin kysyä teiltä jotakin. Me tulemme ottamaan sen minkä me tunnemme kristittynä.

¹⁵ “Katsokaa tätä vanhaa pappianne Hänen iso-iso-iso-isoisänsä oli pappi. Hänen täytyi syntyä leeviläisestä suvusta ollakseen pappi. Me näemme, ettei hänellä ollut mitään nuoren miehen elämään, niin kuin teillä muilla. Mitä hän tekee? Hän uhraa itsensä, hän on siellä tutkimassa Sanaa, Jumalan Sanaa. Hän käy sitä lävitse päivin ja öin, päivin ja öin, hänen täytyy tuntea siitä jokainen kirjain, jokainen kirjakäärön Sana. Hänen täytyy osata se ulkomuistista. Hänen täytyy tietää se.”

¹⁶ “Sitten, sen lisäksi, kun teidän isänne ja äitinne menivät naimisiin, kuka liitti heidät yhteen miehenä ja vaimona? Teidän jumalinen vanha pappinne. Kuka oli se, joka tuli isänne avuksi, kun hänellä oli tarve ja hänellä oli velkaa maatilastaan, niin että rahoittajat aikoivat ottaa sen. Kuka seisoj hänen rinnallaan. Teidän ystävällinen vanha pappinne. Kuka seisoj äitinne vierellä siellä huoneessa, kun hän synnytti teidät? Ystävällinen vanha pappi. Kuka tulee luoksenne, kun olette sairas ja tarpeessa? Teidän ystävällinen vanha pappinne. Kuka oli se, joka siunasi teidät ja jätti teidät Jumalalle ja ympärileikkasi teidät kahdeksan päivän ikäisenä? Teidän ystävällinen vanha pappinne. Kun isänne ja äitinne aikoivat erota, kuka toi heidät jälleen yhteen, piti heidät yhdessä? Teidän ystävällinen vanha pappinne. Kun naapuristossa on vaikeuksia, kuka huolehtii siitä? Teidän ystävällinen vanha pappinne tietenkin.”

¹⁷ “Nyt tämä ystävällinen vanha pappi tietää Raamatun sanovan, että Jumala vaatii karitsan uhriksi. Monet teistä miehistä olette liikemiehiä, joten te ette kasvata lampaita, mutta kuitenkin Jumala vaatii lampaan. He tekivät sinne joitakin aitauksia ja myivät lampaita, niin että liikemiehet voivat mennä ja ostaa lampaan, uhratakseen uhrin sielunsa puolesta, jonka Jumala vaatii.”

¹⁸ “Mitä teki tämä nuori Mies jota kutsutaan Jeesukseksi? Mistä Hän on tullut? Sanotaan Hänen syntyneen neitseellisellä syntymällä. Kuka

¹⁸⁷ Ettekö usko sitä kaikella sydämellänne? Joku tässä osastossa täällä, ettekö te voi uskoa? Mestari on tullut ja kutsuu teitä. Hän kutsuu teitä kuolemasta Elämään, sairaudesta terveyteen.

¹⁸⁸ Tässä istuu eräs mies aivan täällä takana, pää alhaalla, rukoillen. Hän ei itse asiassa rukoile itsensä puolesta, hän rukoilee jonkun muun puolesta. Se on tyttö. Se on hänen tyttärensä. Uskotko sinä, herra? Sinulla on vaiva jaloissasi. Sinulla on vaiva polvessasi. Se on totta. Ei ole tarve itkeä, se on Hän siellä vierelläsi. Tyttäresi on sairaalassa, eikö olekin? Tuberkuloosi tapaus. Usko sinä. Uskotko? Mestari on tullut ja kutsuu häntä. Tahdotko uskoa, että tulet löytämään hänet täysin terveenä? Tahdotko? Vierailkoon Hän hänen luonaan tänä iltana ja sinun luonasi, ja voikoon se olla ohitse.

¹⁸⁹ Tässä on pieni poika, pieni ruskeakasvoinen poika. Hän karsii ihotaudista ja astmasta, tämä pieni meksikolainen poika, joka istuu siellä. Hän ei ole täältä. Hän on San Josesta. Uskotko sinä, poikani? Toinen asia, sinun isäsi on täällä kanssasi. Hän on saarnaaja. Se on oikein. Uskotko Jumalan voivan sanoa minulle mikä nimesi on? Saisiko se sinut uskomaan todella lujasti? Sinun nimesi on Reuben. Usko nyt. Hyvä on.

¹⁹⁰ Mestari on tullut ja Hän kutsuu teitä. Oi, sinä syntinen, oi, sinä sairas henkilö, etkö sinä näe Mestaria julkituotuna inhimillisissä olennoissa, uskovien välillä? Hän on tullut kutsumaan uskovia lapsiaan terveyteen. Hän on tullut kutsumaan syntistä katumukseen. Luopiota, seurakunnan jäsentä, Mestari on tullut ja kutsuu sinua.

¹⁹¹ Uskotteko te sen? Uskotteko sen oman tarpeenne puolesta juuri nyt? Jos uskotte, nostakaa kätenne ylös, sanoen: “Minä uskon tarpeeni puolesta.” Sitten nouskaa seisomaan ja vastaanottakaa se. Mestari on tullut ja kutsuu sinua. Ja kuka tahansa olettekin, mistä tahansa teillä onkin tarve, Mestari on tullut ja kutsuu teitä. Hän on sama eilen, tänään ja ainiaan.

¹⁹² Tuo pieni nainen meni kaupunkiin ja sanoi: “Tulkaa, nähkää Mies, joka kertoi minulle mikä on väärin.” Te ette menneet kaupunkiin, te tulitte näkemään sen itse, ja niin Mestari on tullut ja kutsuu sinua.

¹⁹³ Nostakaa kätenne ylös ja ylistäkää Häntä, ja sanokaa: “Herra Jeesus, minä olen syntinen; anna minulle anteeksi. Minä olen luopio; ota minut takaisin, Herra. Minä tarvitsen Pyhän Hengen; täytä minut. Minä olen sairas; paranna minut. Minä olen rampa; tee minut terveeksi.”

¹⁸¹ Näettekö, täällä edessä, jos minulla olisi joku seisomassa täällä, täällä aivan vieressäni...vain rukoillen; näen niin monien ihmisten rukoilevan, se on kaikkialla yli rakennuksen. Teidän vain täytyy tarkata Sitä. Te ette osaa sanoa: “Sano, veli Branham...” Ei. Minä en voisi tehdä sitä, en sen enempää kuin te voitte nähdä unen minulle. Näettekö? Te voitte nähdä unen. Jumala voi antaa teidän nähdä unta minusta, te uskotte sen, mutta te ette voi tehdä sitä itse. Te ette voi sanoa, että, “Veli Branham, minä tulen näkemään unen sinusta nyt.” Ei, te ette voi tehdä sitä. Myöskään minä en voi nähdä näkyä. Kuka se onkin, joka teille unen antaa, hänen täytyy tehdä se. Samalla tavalla se on näyn kanssa.

¹⁸² Näen erään miehen istumassa tässä rivin päässä, jolla on nivelreuma. Jos hän tulee uskomaan koko sydämellään, Jumala tulee parantamaan hänet nivelreumasta. Uskotko, että Hän tulee tekemään sen, herra? Sinä, meksikolaismies, joka istut siellä rivin päässä, tahdotko uskoa sen? Hyvä on, herra.

¹⁸³ Tuolla naisella vieressäsi, hänellä myös on nivelreuma. Uskotko, että Jumala tulee parantamaan sinut, rouva? (Kaikuukohan tämä? Pelkään, etteivät ihmiset kuule sitä.) Tahdotko uskoa? Hyvä on.

¹⁸⁴ Entä tuo toinen pieni meksikolaisnainen, joka istuu hänen vieressään? Hän kärsii vatsavaivasta. Uskotko, että Jumala tulee parantamaan vatsasi, rouva?

¹⁸⁵ Hän sai sen. Kun näen tuon Valon menevän alas, se tarkoittaa sen tapahtuneen. Kyllä. Siinä se on. Se kosketti häntä. Siellä Se oli, pyörien ympäri... [Tyhjä paikka nauhassa.] ... Se tekee sen. Näettekö? Kun Hän voi löytää uskon! Näettekö: “Monia asioita Hän ei voinut tehdä heidän epäuskonsa tähden.”

¹⁸⁶ Tässä on eräs rouva istumassa rukoillen, juuri tässä. Hän on peloissaan. Hänen tuleekin olla. Hänellä on syöpätila, todella paha. Minä en tunne sinua, mutta Jumala tuntee sinut. Uskotko, että Jumala voi sanoa minulle jotakin tästä syövästä, tai jotakin muuta? Katso minuun. Siellä niin monet rukoilevat, näettehän, ja se on miksi sanon sen. Katso meihin. No niin, kyllä, sinä et ole täältä, tämä ei ole sinun kotisi. Sinä olet paikasta nimeltä Porterville, Kaliforniassa. Se on oikein. Uskotko Jumalan voivan sanoa minulle kuka sinä olet? Hän tietää sen. Sinun nimesi on rouva Wint-hara. Oikein. Usko nyt ja tuo syöpä tulee jättämään sinut. Jos sinä voit uskoa! Siinä kaikki mitä Jumala pyytää sinua tekemään. Jos sinä voit uskoa!

koskaan on kuullut sen kaltaisesta hölynpölystä? Me tiedämme Hänen äitinsä olleen raskaana ennen kuin hän ja Joosef olivat naimisissa.” Me näemme nyt, että Hänellä oli huono nimi jo alusta alkaen.”

¹⁹ “Mikä jäsenkortti Hänellä on? Jos Hän oli jumalainen Mies, niin mihin ryhmään Hän liittyi? Kun taas teidän pappinne opiskeli ja opiskeli ja opiskeli tunteakseen tuon Sanan; niin tässä tulee Hän repien alas sen mitä hän on rakentanut. Kutsuisitteko te sitä ‘Jumalaksi’? Tietenkään ette.”

²⁰ “Nyt eräänä päivänä, kun teidän pappinne oli valmistanut sinne paikan, mistä te voitte ostaa uhrin, niin mitä tämä nuorimies tekee? Osoittiko Hän ystävällisyyttä? Hän hakkasi - punoi joitakin köysiä yhteen, joitakin...?... ja katsoi ihmisiä vihaisesti; potkaisi nurin nuo pöydät ja ruoski heidät ulos sieltä. Ja kutsutteko te sitä Hengen hedelmäksi, kun hän katsoi heitä vihassa? Ja katsokaa, estäen ihmisiltä tilaisuuden palvoa Jehovaa! Liikemies haluaa palvoa Häntä; hän ei kasvata karitsoja ja hän meni sinne ostamaan sellaisen. Ja Hän käänsi pöydät ympäri ja potki heitä ja ajoi heidät ulos.”

²¹ Kenellä siellä oli Hengen hedelmä? Näettekö? Siinä se on teille. Näettehän, ei se ole Hengen Hedelmä, ei kielilläpuhuminen, ei huutaminen.

²² Te sanotte: “Mikä sitten, veli Branham, on tuo todiste? Mikä on tuo todiste?” Sanan vahvistaminen ajallansa.

²³ Heillä oli Raamattu. Hän oli tarkalleen mitä Jehova sanoi tulevan tapahtumaan. Se ei tarvitse mitään tulkittamista. Se oli tulkittu siellä. Siellä olivat pappinne, siellä oli kaikki mitä heillä oli ja kaikki muu oli niin tavanomaista, mutta kuitenkin he eivät nähneet Sanaa. Ja Hän saattoi tuon Sanan elämään tuota aikakautta varten. Se oli tuon aikakauden todiste.

²⁴ Lutherilla oli aikakautensa todiste, Wesleyllä hänen aikansa, helluntailaisilla sen ajassa, mutta me olemme toisessa aikakaudessa. Nuo asiat ovat hyviä. Mutta aivan kuin pienellä vauvalla on sormi, ja nenä ja niin edelleen, sitten jonkin ajan kuluttua sen täytyy tulla inhimilliseksi olennoiksi. Sen täytyy tulla täysi-ikäiseksi lapseksi; sitten olla syntynyt, saada sielu, ruumis ja henki, voidakseen liikkua ympäri.

²⁵ Nyt me näemme kaikesta tästä, että Jeesus oli ilmoittanut sen vain muutamalle. Vain ne, jotka Hän oli määrännyt Elämään, näkivät Hänet.

Eivät suuret väkijoukot; Hänen joukkonsa eivät koskaan voineet olla niin kuin Kaifaan joukot. Kaifashan olisi voinut kutsua koko kansakunnan yhteen. Jeesus kutsui vain muutamia yhteen. Eivät monetkaan, tuhannet ja tuhannet, tunteneet Häntä, kun Hän tuli maan päälle. Hän vaelsi maan päällä, eivätkä he koskaan edes tienneet Hänen olleen täällä.

²⁶ Niin he ovat tehneet jälleen! Hän on tuleva niille, jotka ovat kutsutut Elämään. Hän tietää kuka on kutsuttu Elämään. Eikä Hän... Se on Hänen asiansa huolehtia siitä.

²⁷ Nyt me sitten huomaanne, että he olivat tulleet ulos tuosta seurakunnasta ja olivat uskoneet Häneen. Kaikki mitä Sana oli Hänestä sanonut - siellä Hän oli.

²⁸ Ja eräänä päivänä Hän jätti heidän kotinsa. Minä haluan puhua kolmesta asiasta: Jeesus oli lähtenyt; kuolema oli tullut; ja kaikki toivo oli mennyt. Haluan puhua noista kolmesta asiasta muutaman minuutin.

²⁹ Jeesus oli lähtenyt. Ja, kun Hän lähti, tulivat vaikeudet sisälle. Kun Hän nyt jättää teidät, tai kotinne, missä te asutte, silloin vaikeudet ovat tulossa. Saatanalla on avoin ovi, kun Jeesus lähtee.

³⁰ Hän oli mennyt pois, ja niin pian kuin Hän sen teki, tuli kuolema sisälle. Ja, kun Jeesus menee ulos, kuolema tulee sisälle. Olla erotettu Hänestä on kuolema, joten kuolema tuli sisälle, kun Jeesus meni ulos.

³¹ Ja kuolema oli viipynyt Lasaruksen kanssa. Ja sitten eräs, johon he uskoivat ja jota he rakastivat - he olivat lähettäneet noutamaan Häntä rukoilemaan Lasaruksen puolesta, koska he olivat nähneet Hänet ja tiesivät, että Hän tunsu Jumalan, niin että mitä tahansa... Martta ilmaisi sen siellä sanoen: "Mitä tahansa Sinä nyt sanot Jumalalle, Jumala tulee tekemään sen." Hän tunnisti, että Hän ja Jumala olivat yksi. Hän oli hetken Sana ja hän tunnisti sen. Ja hän tiesi, että jos hän koskaan voisi päästä kosketukseen Hänen kanssaan, mutta Hän oli mennyt, eivätkä he voineet saada Häntä käsiinsä. Ja he lähettivät noutamaan Häntä ja sen sijaan, että Hän olisi tullut, Hän meni kauemmaksi. Ja sitten he lähettivät uudestaan noutamaan Häntä ja sen sijaan, että Hän olisi tullut, Hän meni edelleen kauemmaksi.

³² Joskus me ihmettelemme miksi nuo asiat tapahtuvat, mutta eikö Kirjoitus sano että, "kaikki asiat työskentelevät niiden hyväksi, jotka

sen juuri nyt, uskoisitteko te Häneen? Saisiko se teidät uskomaan Häneen?

¹⁷⁵ Te ihmiset siellä, sallikaa minun ensin katsoa ja nähdä, jos siellä on ketään, jonka tunnen, istuuko täällä ketään, jonka tunnen.

¹⁷⁶ Kaikki, jotka olette täällä ympärillä, jotka että tunne minua, kohottakaa kätenne; te, jotka tiedätte, etten minä tiedä mitään teistä, ja olette sairaita, nostakaa kätenne. Arvelisin, että jokainen. Hyvä on, uskokaa nyt. Vain uskokaa koko sydämellänne. Älkää epäilkö. Pitäkää usko. Uskokaa Jumalaa.

¹⁷⁷ Pyydän, että olette todella vaiti ja istumassa. Älkää liikkuko ympäri nyt, olkaa hyvät, älkää tehkö sitä. Näettehän? Te olette sielu, ruumis ja henki, näettehän, ja teidän henkenne... Ja Pyhä Henki on todella arka.

¹⁷⁸ Kuinka monet muistavat, monia vuosia sitten? että Pyhä Henki... Kun tulin tänne ja sanoin teille? Että, kun otin ihmisiä kädestä, Hän sanoi minulle, että tämä erottaminen tulisi ja sitten menisi edelleen eteenpäin? Muistatteko sitä, muistatteko sen? Mutta Hän sanoi: "Jos voit saada ihmiset uskomaan sinua." Muistatteko noita päiviä, monia vuosia sitten? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Teidän täytyy uskoa.

¹⁷⁹ Näin erään miehen, uskon, että se oli täällä toisessa kokouksessa, istumassa siellä. Ja Pyhä Henki... Olin tarkkaillut häntä saarnatessani. Hän oli rampa mies. Hänellä oli kainalosauvat kainaloissaan, ja juuri, kun aloin kutsua, Saatana tuli tuon miehen luo, musta varjo. Ja katselin sitä omin silmin. Hän nousi ylös ja käveli ulos. Hän tulee aina olemaan rampa, näettehän. Ja niinpä hän, sen sijaan, että olisi parantunut juuri siellä, jos hän vain. Näettekö? Mutta, en tiedä miksi. Arvaan hänen vain kuunnelleen vihollista. Mutta, jos te seisotte ja tarkkailette noita varjoja ja noita asioita noissa muodoissa, millä tavalla ne ovat ja katselette niitä kuinka ne tekevät. Näettekö, se olisi...

¹⁸⁰ No niin, minä en voi parantaa. Mies, joka sanoo teille voivansa parantaa, on väärässä. Te olette jo parannetut. Mutta, se on tunnistaa Jeesuksen Kristuksen Läsnäolo. Nyt, jos Martta tiesi, että jos hän voisi tavata Hänet jälleen, hän tulisi saamaan mitä halusi, koska Hän oli julkituotu Sana, niin emmekö me voi uskoa sen verran tänä iltana, uskoaksemme sen? Varmasti, ainakin meidän tulisi. Hän on tullut. Hän on tullut, Hän on tullut Pyhän Hengen muodossa. Se on kuka Hän on. Nyt vain rukoilkaa.

¹⁶⁸ Ja Jonakin päivänä, jonakin päivänä, Mestari on tuleva ja on kutsuva jokaista nimeä, joka on kirjoitettuna Karitsan Elämän Kirjassa. Jos nimenne ei ole siellä, hankkikaa se sinne nyt, sillä Hän on tuleva ja kutsuva. Jopa ne, jotka ovat haudassa, ovat kuuleva Hänen äänensä ja tulevat esiin Elämään. Mestari on tuleva ja kutsuva teitä. Ja Hänen kutsuessaan tänään, vastatkaa ja tehkää valmistelut tuon päivän varalle, on minun neuvoni teille.

¹⁶⁹ Tämä tämän aikakauden lupaus, Hän lupasi, että Hän tulisi olemaan täällä. Niitä asioita joita Hän teki, Hän tulisi tekemään uudestaan. Ja nyt Mestari on jälleen tullut ja kutsuu teitä.

¹⁷⁰ Kumartakaamme päämme. Minulla on noin kuusi sivua lisää täällä, mutta en voi mennä siihen nyt. Kumartakaamme päämme. Lupasin päästää teidät lähtemään aikaisin ja se on jo neljänneksen yli.

¹⁷¹ Taivaallinen Isä, Oi Herra, anna sen tapahtua uudestaan. Kaikki nämä asiat, joita minä olen sanonut: "Jeesus on tullut ja kutsuu sinua." Mitä Hän tekee, kun Hän tulee? Hän kutsuu. Ja anna sen tapahtua uudestaan, Herra. Anna Pyhän Henkesi tulla ihmisten joukkoon tänä iltana. Herra Jeesus Hengen muodossa, anna Hänen tulla tänä iltana ja paljastaa itsensä ja sitten julkituoda itsensä. Niin kuin nuo ihmiset, jotka uskoivat, me myös tulemme uskomaan, Herra. Täällä on ehkä monia, joilla ei koskaan ole ollut tätä tilaisuutta. Me rukoilemme, että Sinä soisit sen heille jälleen tänä iltana. Sillä me pyydämme sitä Jumalan kirkkaudeksi, Jeesuksen nimessä. Aamen.

¹⁷² Juuri niin sisar, mutta jatka vain edelleen. Se on hienoa. Jatka vain edelleen. Oi, todella vaiti, jokainen.

¹⁷³ Uskotteko te, että Hän on tullut? Hän on. Kutsuuko Hän yhä, kun Hän tulee? Nyt, jos te vain uskotte. Jos te vain uskotte Jumalan Sanan, Jumala tulee suomaan sen.

¹⁷⁴ Katsokaahan nyt, minulla ei ole aikaa kutsua rukousjonoa tänne eteen. Tulen kutsullaan heitä tänä iltana, sieltä, jos Herra suo. Mestari on tullut. Hän on tullut täyttämään Sanansa viimeisissä päivissä. Ja mitä Hän oli silloin, Hän on tänään. Mikä oli Hänen julkitulemisensa tai tuntomerkkinsä silloin, se on sama tänään, koska Hän on yhä Jumalan Sana. Uskotteko te sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Ja Jumalan Sana on sydämen ajatusten, aikeiden erottaja. Ja millä tavalla Hän teki silloin, se on tapa miten Hän on aina tehnyt. Hän on yhä sama. Jos Hän tekisi

rakastavat Jumalaa"? Hän tietää mitä Hän tekee. Jos Hän viipyy, niin kaikki on hyvin. Hän tietää mitä tekee. Siinä oli tarkoitus.

³³ Me näemme, että Hän sanoi Pyhän Johanneksen 5:19: "Totisesti, totisesti, Minä sanon teille, Poika ei voi tehdä mitään itsessään, vaan mitä Hän näkee Isän tekevän."

³⁴ Isä oli käsenyt Häntä menemään pois ja olemaan poissa niin-ja-niin monta päivää. Kun nuo päivät sitten olivat lopussa, Hän sanoi heille: "Ystävämme Lasarus nukkuu."

Ja he sanoivat: "Sittenhän hän tulee terveeksi."

³⁵ Hän sanoi: "Hän on kuollut. Ja teidän tähtenne olen iloinen etten ollut siellä." Koska he olivat yrittäneet saada Häntä menemään hänen tykönsä, parantamaan hänet, tai sanomaan mitä täytyisi tehdä. Mutta Hän tiesi mitä täytyi tehdä, joten Hän oli tehnyt aivan tarkalleen mitä Hänet oli määrätty tekemään; pysytteli poissa. Ja pankaa merkillä Hänet haudalla, kun Hän oli tullut takaisin. Hän ilmaisi sen, kun Hän tuli takaisin ja löysi tämän kodin...

³⁶ Kaikki toivo oli mennyt. Lasarus oli kuollut. Joka hetki he ajattelivat: "Hän voi tulla näyttämölle. Hän voi tulla näyttämölle. Hän voi tulla takaisin." Lopulta, hän kuoli, lakkasi hengittämästä.

³⁷ He menivät ja balsamoivat hänet, ottaen veren hänen ruumiistaan ja käärien hänet liinavaatteeseen, yrttien kera ja he balsamoivat hänet ja laskivat hautaan, panivat kiven haudan suulle, joka oli heidän tapansa haudata noina päivinä. Vain reikä maassa, ehkä kalliossa ja he laskivat kiven sen päälle, se oli heidän tapansa.

³⁸ Ensimmäinen päivä kului, toinen päivä kului, kolmas päivä kului, neljäs päivä kului, tuo mies oli jo mätänemässä haudassa. Hänen nenänsä oli jo luultavasti painunut sisään. Ja hän oli jo mädäntynyt. Hänen lihansa oli menossa takaisin maan tomuksi. Hänen sielunsa oli jättänyt hänet, oli ollut neljä päivää matkalla jonnekin.

³⁹ Kaikki toivo nähdä hänet jälleen tässä elämässä oli mennyt. Ja sitten, kun kaikki toivo oli mennyt... He olivat odottaneet: "Ehkä Hän tulisi ensimmäisenä päivänä, toisena päivänä!" Ei. Sitten hän kuoli, eikä Hän ollut tullut. Sitten he tulivat epätoivoisiksi.

⁴⁰ Jonkun ajan kuluttua jonkun on täytynyt tulla sanomaan hänelle: "Mestari on ulkopuolella." Ja tässä Martta menee alas katua!

⁴¹ Jeesus tuli pimeimmällä hetkellä, kun kaikki toivo oli mennyt. Silloin Hän tavallisesti tulee. Näettekö? Hän tulee juuri tuona pimeimpänä aikana, silloin Jeesus ilmestyy näyttämölle.

⁴² Nyt tarkatkaa, Hän tuli ja kutsui Marttaa. Hänen Läsnäolonsa toi uuden toivon. Ei väliä, jos poika olikin kuollut, kuitenkin Hänen Läsnäolonsa tuo uuden toivon.

⁴³ Te voitte istua täällä tänä iltana, ystäväni, kun lääkärit ovat luopuneet teistä syövän tähden, sydänvian tähden. Ehkä olet pyörätuolissa, rampana, kaikki tiede on sanonut, ettei sinulle ole mitään toivoa; kalkkikerrostumat ovat tehneet kyhmyjä luihisi, etkä voi saada jäseniäsi enää taipumaan. Tai, sydämesi on niin huono, että lääkäri sanoo sinun voivan kuolla millä hetkellä tahansa. Oi, ja on suuria joukkoja ihmisiä joilla on syöpä ja TB, ehkä se on viimeinen toivo, joka teillä on, ja näyttää kuin lääkäri olisi hylännyt teidät. Kuitenkin, olla Läsnäolossa, ja Jeesuksen Kristuksen Läsnäolon tunnistaminen tuo jälleen toivon.

⁴⁴ Joku voi jopa mainita siitä teille. Ehkä että ole koskaan kuulleet siitä aikaisemmin, mutta antaapa jonkun sanoa: "Minä tiedän seurakunnan, missä he uskovat Jumalaan ja rukoilevat sairaiden puolesta," niin nopeasti, ollessanne valmis kuolemaan, hypähtää sydämeenne uusi toivo. Se aina tekee niin. Tuona pimeimpänä hetkenä, se on tavallisesti, kun joku sanoo jotakin siitä, kertoo teille Jeesuksesta. Hänen Läsnäolonsa toi uutta toivoa.

⁴⁵ Voikoon se tehdä saman asian tänä iltana, niin kuin se teki tuona iltana, kun me näemme tuon vahvistetun Sanan ilman epäilyksen varjoakaan, joka on julkituotu ja todistettu - että se Jeesus, joka eli tuhat yhdeksänsataa vuotta sitten, joka kuoli Golgatalalla, nousi ylös kolmantena päivänä ja ilmestyi noille opetuslapsille ja avasi heidän silmänsä, on täällä nyt läsnä tänä iltana meidän kanssamme. Se on varmasti tuova toivon ihmisille. Uusi toivo leimahtaa esiin.

⁴⁶ Ehkä joku on sanonut: "Seurakunta on jotenkin kuivunut jonkin aikaa. Meillä ei ole ollut hyvää raikasta vettä muutamaan kuukauteen. Meillä ei ole ollut herätystä. Näyttää kuin jokainen olisi niin seisovassa tilassa, tai jotakin. Me vain menemme kirkkoon ja laulamme jonkun laulun ja kuulemme muutaman sanoman ja menemme takaisin kotiin." Mutta yhtäkkiä, kun me alamme kuivua, Jeesus tulee näyttämölle, virkistäen meitä, tuoden meille jotakin uutta. Hän on aina siellä

¹⁶¹ Ja sitten Hän kutsui heitä, sanoen: "Älkää pelätkö, se olen Minä." Pimeimmällä hetkellä, Jeesus tuli heidän avukseen. Sillä tavalla Hän aina tekee, tulee pimeimmällä hetkellä. Sitten Jeesus tuli ja julkitoi itsensä ja tuli heidän tykönsä.

Pietari sanoi: "Jos se olet Sinä, käske minua tulemaan veden päällä." Jeesus sanoi: "Tule."

¹⁶² Tiedätekö mitä, ystävät? Pian Hän on tuleva noita varten näissä viimeisissä päivissä. No niin, eikö olekin outoa, että seurakunta on joutunut tähän pimeään hetkeen jälleen?

¹⁶³ Tulen sanomaan tässä jotakin. Se ei ole mikään oppi, minä vain profetoin. Tiedätekö mitä on tapahtunut? Se on tuleva sille paikalle pian, painakaa mieleen sanani, että kaikkien kirkkokuntien on pakko liittyä tuohon Ekumeeniseen Neuvostoon. Jos he eivät liity, he eivät voi saada tuon Neuvoston tukea. Sen vuoksi, tulee olemaan saarto, niin, ettei kukaan voi mennä näihin seurakuntiin, tai mihinkään kirkkoihin, ellei teillä ole merkkiä omalta seurakunnaltanne, te että voi ostaa tai myydä. Te näette sen juuri niin kuin se oli, niin se tulee olemaan jälleen, merkki pedolle. Ja seurakunta, hengelliset ihmiset, he käsittävät sen.

¹⁶⁴ Ja ainakin te helluntailaiset tunnistatte sen. Te alatte tuntea sen. Kun teidän kirkkonne, monet helluntaiorganisaatioista - eikä minun tarvitse nimetä niitä - mutta te tiedätte, että ne ovat juuri nyt tulossa siihen. He ovat jo todistaneet olevansa. Ja, kun te teette sen, mitä teidän on silloin tehtävä? Teidän täytyy luopua evankelisesta opetuksestanne Pyhän Hengen kasteesta. Teidän on luovuttava Raamatun opistanne.

¹⁶⁵ Ja jäsenet eivät tule sietämään sitä. Todella uudestisyntyneet kristityt tulevat kuolemaan ennen. He ovat syntyneet Sanasta. He tietävät tämän asian olevan tulossa. Kyllä.

¹⁶⁶ Ja eikö olekin outoa, että juuri tässä pimeimmässä hetkessä, sitten Jeesus tulee ja kutsuu meitä, sanoen: "Älkää pelästykö, se olen Minä. Minä olen yhä kanssanne. Minä olen täällä julkituodakseni Sanani." Niin kuin Hän oli silloin, niin Hän on nyt. Hän sanoi, että Hän tekisi sen. Oi! Mestari on tullut ja on kutsunut meitä.

¹⁶⁷ Monet sairast täällä - epäilemättä heitä on istumassa täällä - lääkäri on sanonut, ettei teillä ole mitään toivoa. Te voitte olla pimeimmässä hetkessänne, mutta muistakaa, Mestari on tullut ja kutsunut teitä.

uskonut Sitä. Ja tässä oli tämä nainen... Näettekö, tuo Valo ei päässyt hänen sydämeensä, mutta tässä oli tämä nainen, hän uskoi Sen, vaikka hänen elämänsä olikin pimennyt; kun Valo osui siihen, Se otti pimeyden pois. Ja, kun tuo Valo osui Juudakseen täällä ylhäällä, Se pimensi sen kokonansa. Se oli siinä erona.

¹⁵³ Näettekö, tuo nainen oli syntynyt tuota tarkoitusta varten. Hän, hän sanoi... kun Hän kertoi hänelle kuinka monta miestä hänellä oli ollut, hän... Mitä tapahtui? Hän joutui äkillisen kiihotuksen valtaan. Hän joutui ahdistukseen. Hän sanoi: "Herra, minä tajuan, että Sinä olet profeetta. Minä tiedän, että kun Messias tulee, Hän tulee tekemään näitä asioita."

¹⁵⁴ Sitten Hän kutsui hänet. Sitten Hän kutsui hänet. "Minä olen Hän, Hän, joka puhuu kanssasi." Hän tunnisti sen Jumalan Sanan mukaan. Hän kutsui hänet pois synneistänsä, Elämään. Ja hänen nimensä on Raamatussa ja hänellä on kuolematon Elämä tänä päivänä.

¹⁵⁵ Hän voi kutsua teidät samalla tavalla, koska Hän on sama eilen, tänään ja ainiaan.

¹⁵⁶ Kyllä, hänen moraalinsa oli mennyt, mutta kuitenkin hän tiesi, että Hänellä oli tuo erottaminen. Hän tiesi, että sen täytyi olla Messias.

Sitten, kun Jeesus sanoi: "Minä olen Hän, Minä olen Hän," Hän tiesi, että se oli.

¹⁵⁷ Erään kerran opetuslapset olivat veneessä, kaikki toivo oli mennyt. Myrskysi, he olivat lähteneet ilman Jeesusta ja tuo myrsky oli - aivan niin kuin se oli Lasaruksen kotona. Kaikki toivo oli mennyt. Tuo pieni vene oli täyttynyt vedellä. Ja he kirkuivat ja huusivat ja ehkä rukoilivat ja niin edelleen ja salamat välähtivät ja vene täyttyi vedellä ja masto oli pudonnut ja aivot särkyneet ja he pitivät kiinni toisistaan, itkien.

¹⁵⁸ Ja tuossa todella pimeässä hetkessä, sitten Jeesus tuli kävellen veden päällä. Mutta Hän näytti heistä kuin varjolta. Hän näytti pelottavalta, ikään kuin hengeltä ja he huusivat pelosta.

¹⁵⁹ Se on mikä on vikana tänään, Jeesus tulee teidän pimeimmässä hetkessänne ja te olette peloissanne Siitä. Te että tiedä mitä Se on.

¹⁶⁰ He eivät tienneet mikä Hän oli. He sanoivat: "Oi, se on henki". He huusivat pelosta.

tekemään sen. Tulee uusi toivo, kun Jeesus tulee sisälle. Hänen Läsnäolonsa tuo uuden toivon.

⁴⁷ Martta tiesi, että Hän oli tuo julkituotu Jumalan Sana. Hän oli nähnyt sen tuossa aikakaudessa, tai jos hän ei olisi nähnyt, olisi hän yhä ollut ortodoksi. Hän olisi yhä kuulunut kirkkoon. Mutta hän oli nähnyt tuon luvatus Sanan. Hän oli nähnyt Hänen julkituovan tuon luvatus Sanan, ja hän tiesi, että Hän oli tuo elävä Sana. Ja, kun hän kuuli siitä, ei hän välittänyt kuinka monet häntä arvostelivat ja mitä muuta, hän lähti Hänen luokseen niin lujaa kuin mennä voi. Näettekö? Hän tiesi Hänen olevan tuon julkituodun Sanan.

⁴⁸ Epäilemättä hän oli lukenut tuon kertomuksen Eliasta päivinään. No niin, Elia oli Jumalan julkituotu sana tuona päivänä. Hän oli profeetta ja Herran Sana tulee profeetalle. Ja siellä oli eräs nainen, jolla oli pieni lapsi, joka oli annettu hänelle sen siunauksen kautta, jolla tuo profeetta oli siunannut hänet ja hän oli saanut lapsen.

⁴⁹ Eräänä päivänä noin kello yhdeltätoista, hänen on täytynyt saada auringonpistos. Hän oli pellolla isänsä kanssa, eikä Raamattu sano, että se olisi ollut auringonpistos, mutta hän alkoi huutaa: "Minun pääni! Minun pääni!" Noin kello yhdeltätoista päivällä. Ja hänen isänsä pani palvelijan viemään hänet kotiin. Hän makasi äitinsä sylissä noin keskipäivään asti, tullen sairaammaksi ja sairaammaksi ja lopulta hän kuoli.

⁵⁰ Ja nyt, sen sijaan, että olisi kestänyt sitä, että kaikki naapurit olisivat tulleet huutaen ja hälisten, tuo vakaa äiti, hänen lapsensa oli kuollut ja hän vei sen siihen pieneen huoneeseen, jonka hän oli järjestänyt profeettaa varten, laskien hänet hänen vuoteelleen sillä tavalla. Ja hän sanoi palvelijalle: "Satuloi minulle muuli ja ratsasta sinä suoraan eteenpäin, äläkä pysähdy ellen minä käske sinua pysähtymään." Oi! Siinä se on!

⁵¹ Meillä ei ole aikaa väittelyyn ja hälyn nostamiseen. Me olemme sen päivän ohitse. Menkäämme eteenpäin. Meidän täytyy päästä sinne. Meillä on tarve.

⁵² Ja niin hän sanoi: "Mene sinä eteenpäin ja älä hidasta ratsastustasi ellen minä käske sinua." Ja he menivät kunnes tulivat Elian tykö.

⁵³ Elia, ollen Jumalan mies, ei niin kuin Kristus; Kristus tiesi kaikki asiat, koska Hän oli Jumala. Elia oli osa Jumalasta. Se oli Kristus

Eliassa. Ja se oli tuon hetken sanoma, sillä Herran Sana tuota hetkeä varten oli tuolla profeetalla.

⁵⁴ Jeesus oli kaikkien noiden profeettojen täyteys, jokainen heistä vain julkitoi Häntä. Siinä kaikki. Koko matkan Joosefista alkaen, kolmestakymmenestä hopearahasta, kaikesta, hän kuvasi Kristusta. Niin teki myös Mooses!

⁵⁵ Daavid, istumassa hylättynä kuninkaana kukkulalla, itkien koska hänet oli hylätty. Kahdeksansataa vuotta sen jälkeen, Daavidin Poika istui siellä kukkulalla. Se oli kristillisen Henki siellä Daavidissa. Ja Hän... Oi! Hän oli sekä Daavidin Juuri, että Jälkeläinen. Ja niin Hän istui kukkulalla, itkien, hylättynä Kuninkaana: "Jerusalem, Jerusalem, kuinka usein Minä olisinkaan hoivannut sinua, niin kuin kana poikuettaan." Mitä se oli? Se oli Kristus siellä aikaisemmin.

⁵⁶ Se oli Kristus huutamassa, kun Daavid kirjoitti tuon virren: "Jumalani, miksi Sinä olet hylännyt Minut. Voin lukea kaikki luuni, he tuijottavat Minua. He lävistivät jalkani ja käteni. He jakoivat vaatteeni keskenään. He heittivät arpaa ihokkaastani." Se oli Kristus puhumassa Daavidissa. Oikein. Hän oli tuon Sanan julkituleminen. Kristus tuli täyttämään ne asiat, jotka profeetat olivat puhuneet, koska Sana oli profeetoissa.

⁵⁷ Hän sanoi sen eilen iltaisessa opetuksessa, että Hän tuli täyttämään mitä profeetat olivat sanoneet Hänestä, koska heillä oli Sana. Ja Elia oli Jumalan profeetta, tuon päivän Sana.

⁵⁸ Niinpä tämä suunemilainen nainen pysyi tuon profeetan kanssa kunnes hän tuli ja julkitoi Jumalan voiman ja laski itsensä lapsen päälle ja lapsi tuli elämään.

⁵⁹ Nyt Martan on täytynyt tunnistaa tämä, vaikkakin hän oli ollut kiireinen huolehtiessaan taloudesta, tiskaamisesta ja niin edelleen. Mutta hän meni noutamaan Häntä, välittömästi. Jos Jumala oli Eliassa, Jumalan täytyi olla Kristuksessa, koska Hänen oli todistettu olevan tuon Henkilön. Aamen. Minä pidän siitä, tuosta päättäväisyydestä! Hän menee Hänen tykönsä. Hänen täytyy päästä Hänen tykönsä. Ja hän totesi siellä tultuaan Hänen tykönsä muistakaa nyt, hän tiesi, ettei Hän ollut koskaan muuttunut, että Jumala ei koskaan muuta ohjelmaansa. Jos Hän oli Eliassa ja voi nostaa ylös kuolleen, oli Hän Kristuksessa ja voi nostaa ylös kuolleen, vaikkei Hän ollutkaan tehnyt sitä, koska se oli sama Jumala.

sekoittuneet yhteen. Moraalittomat pysyivät omilla paikoillaan, eivätkä voineet tulla yhdessä muiden kanssa. He eivät sallineet hänen tulla. Niinpä sen jälkeen, kun jokainen oli saanut vetensä ja mennyt takaisin... Hän tuli saadakseen jotakin Parempaa.

¹⁴⁷ Ja sitten tullessaan sinne ruukku päänsä päällä, epäilemättä hän kulki siellä ajatellen: "Tuo mies, jonka nain, jonka sain kiinni eilen illalla, minä epäilen häntä. Hän käyttäytyy niin omituisesti. En oikein tiedä hänestä. Minulla ei ole mitään mahdollisuutta. Olen pantu ulos yhteiskunnasta. Enkä voi mennä noihin kirkkoihin, he eivät... Vain katsokaa heitä." En tiedä mitä tehdä. Olen ahdingossa. Olen lukenut Raamattua; varmastikin, jonakin päivänä, tuo Profeetta on tuleva näyttämölle. Tiedän heidän väittävän, ettei ole mitään senkaltaista asiaa ja se on ehkä niin sadan vuoden kuluttua, tuhannen vuoden kuluttua. Me olemme odottaneet sitä tuhansia vuosia, eikä sitä ole vielä koskaan tapahtunut, niinpä me emme odota sitä nytkään. Kaikki on niin. Oi, ei, meillä on kirkkoja ja asioita. Me emme tarvitse mitään sen kaltaista nyt." Niin hän sitten ajatteli kulkiessaan siellä.

¹⁴⁸ Tiedättekö, kun te ajattelette Häntä, se on, kun Hän ilmestyy teille. Niin kuin puhuimme siitä eilen illalla, kun he olivat matkalla Emmaukseen.

¹⁴⁹ Kun hän ajatteli noita asioita, hän kuuli jonkun miehen sanovan: "Tuo minulle juotavaa."

¹⁵⁰ Miten oli? Pimeimmällä hetkellään, kun hänen moraalinsa oli mennyt... Ehkä hän oli sievä pieni nainen, joka oli ajettu kadulle elämään niin. Joskus se ei ole tuon pienen tytön vika, vaan hänen vanhempiansa vika, jotka antavat hänen mennä ulos sillä tavalla. Ja siellä hän oli, ehkä pienet kiharansa riippuen alhaalla; hän kulki siellä tuntien olonsa tyhjäksi, väsyneenä, eikä kukaan tahtonut olla missään tekemisissä hänen kanssaan, tämä lapsi, ja ehkä sen takana oli paljonkin asioita.

¹⁵¹ Joka tapauksessa tiedän yhden asian, hän oli lukenut Raamattua ja hän uskoi Raamattuun. Ja siellä hänen sydämessänsä lepäsi pieni siemen, sanoen: "Jos se koskaan tapahtuu, minä tulen tietämään sen." Hän oli ennalta määrätty siihen.

¹⁵² Katsokaa tuota vanhaa Juudasta seisomassa siellä ja toimien niin kuin hän teki. Se oli pimeää syvällä hänen sydämessään. Tuo Valo loisti täällä ylhäällä hänen teoissaan, mutta syvällä sydämessään hän ei

Jatkuvasti se vain jatkui ja jatkui ja hän velkaantui enemmän ja enemmän.

¹³⁸ Ja eräänä päivänä, istuessaan kutomassa siellä ylhäällä mäellä missä hän asui, hän katsoi alas laaksoon ja näki veneen tulevan rantaan. Jokainen alkoi juosta, huutaen: "Hoosianna Profeetalle!"

¹³⁹ Hän oli kuullut Hänestä. Usko tulee kuulemalla. Nyt hän sanoi: "Minä menen alus katsomaan Häntä."

¹⁴⁰ Ja, kun hän kävelee sinne alas, ja saa ensikertaa näkyviinsä Jumalan Sanan julkituotuna lihassa, oli Hänen puheessaan ja ulkonäössään jotakin, josta hän tiesi, että se oli Hän. Kyllä vaan. "Oi, jos vain voin kiinnittää Hänen huomionsa jollakin tavalla, jos vain voin koskettaa Häntä jollakin tavalla!" Ja hän livahdi väkijoukon lävitse ja kosketti Hänen vaatettaan.

¹⁴¹ Muistakaa nyt, se ei ollut hänen sormensa kosketus, jonka Hän tuns. Ei, koska nuo Palestiinalaiset vaatteet riippuvat väljinä. Ja Hän...

Sitten Pietari sanoi: "Jokainenhan on koskettanut Sinua."

¹⁴² Hän sanoi: "Mutta tämä oli erilainen kosketus. Minä tajuan, että olen tullut heikoksi."

¹⁴³ Jeesus oli tullut. Hänen rahansa olivat menneet, kaikki oli mennyt; mutta tuossa pimeässä hetkessä, kun verenvuoto ei tahtonut pysähtyä, eivätkä lääkärit voineet pysäyttää sitä, Jeesus tuli. Ja mitä Hän teki? Hän kutsui niinet. Katsoi ympärilleen kunnes löysi hänet ja sanoi: "Sinulla oli verenvuoto, mutta se on lakannut."

¹⁴⁴ Hän on sama eilen, tänään ja ainiaan. Mestari on tullut ja kutsuu sinua. Hän tuli ja Hän kutsui. Hän kutsui hänet takaisin terveyteen.

¹⁴⁵ Tuo pieni nainen kaivolla, josta puhuimme eilen illalla, kaikki toivo oli mennyt. Ehkä hänen viides miehensä oli jättänyt hänet ja hän vain otti kuudennen tuona yönä ja oli vähän epävarma hänestä. Moraalisesti, hän oli mennyt. Hän halusi olla todellinen nainen; hän, epäilemättä hän oli lukenut Raamattua.

¹⁴⁶ Ja hän oli menossa sinne kaivolle noin kello yhdeltätoista. Hän ei voinut tulla aikaisemmin aamulla, kun vanhurskaat naiset tulivat. Ja he kantoivat vetensä päänsä päällä ruukuissa ja menivät takaisin kaupunkiin. Ja niinpä hän ei voinut tulla yhdessä heidän kanssaan. Heillä oli erottelu siinä suhteessa tuona päivänä, oikea ja väärä eivät

⁶⁰ Niin ei Hän vielääkään ole muuttunut! Hän on aivan yhtä paljon Jumala tänä iltana kuin Hän koskaan oli. Hän on sama eilen, tänään ja ainiaan. Hän ei muutu

⁶¹ Ja Hän tiesi hänen tietävän, että se oli Hänessä. Tarkatkaa, vain muutama minuutti todisti sen, kun hän sanoi Hänelle jotakin veljestään. Ja hän sanoi: "Herra, minä uskon, että Sinä olet."

⁶² Ja Hän sanoi: "Minä olen Ylösnousemus ja Elämä. Vaikka hän olisi kuollut, on hän kuitenkin elävä. Ja kuka tahansa elää ja uskoo Minuun ei koskaan kuole. MINÄ OLEN." Se on tuo MINÄ OLEN, joka oli palavassa pensaassa Mooseksen kanssa. "Minä olen Ylösnousemus. Minä olen Elämä. Joka uskoo Minuun, vaikka hän olisi kuollut, on hän kuitenkin elävä. Kuka tahansa elää ja uskoo Minuun, ei koskaan kuole." Tämän suuren vakuutuksen jälkeen, jonka Martta sai, että Hän oli tuo luvattu Sana - kun Hän sanoi, ollen Profeetta. Eikä Hän sen vuoksi voinut valhetella, kun Hän sanoi: "Minä olen se MINÄ OLEN. Minä olen Hän, joka on Ylösnousemus ja Elämä."

⁶³ Hän sanoi: "Minä uskon, että Sinä olet Jumalan Poika, jonka piti tulla maailmaan. Vaikka veljeni onkin kuollut ja makaa siellä haudassa ja hänen ruumiinsa on nyt mätä nenässä; mutta jopa nytkin, mitä tahansa Sinä sanot, se tulee tapahtumaan." Oikein!

⁶⁴ Kaikki mitä hän halusi, oli kuulla Hänen sanovan sen! Aamen. Oi, Martta, missä me olemme tänä iltana? "Vain puhu Sana; niin palvelijani tulee elämään!" Vain kuulla Hänen sanovan sen! He ovat voineet tulla kertomaan hänelle Hänen sanoneen sen, mutta tässä Hän oli itse. Oi Jumala, avaa sokeat silmät, niin että he voisivat kyetä näkemään! Kun Hän, Hänen läsnäolossansa, puhuu Sanan, on se aina julkituotu.

⁶⁵ Hän sanoi: "Mitä tahansa Sinä pyydät Jumalalta, Jumala tulee antamaan sen Sinulle. Anna minun vain kuulla se!" Hän halusi Hänen sanovan Sanan. Siinä kaikki mitä hän halusi kuulla. Vain saada Sana, se oli kaikki mitä hän tarvitsi, se oli kuulla Hänen sanovan, että Hän tekisi sen.

⁶⁶ Ja Hän olisi tehnyt sen juuri silloin, mutta katsokaahan, sen näyn mukaan, jonka Isä oli näyttänyt Hänelle, Hänen täytyi olla seisomassa haudalla. Oi! Pitäkää uskonne! Jumala tekee kaiken oikein. Se tulee olemaan kunnossa. Hänen tuli vain odottaa kunnes tulisi haudalle.

⁶⁷ Huomatkaa, jos hän vain voisi saada Hänet sanomaan sen, vaikka Hän oli vielä... Kaikki toivo ja kaikki oli mennyt. Hän oli kuollut, mädäten haudassa, mutta vain kuulla Hänen sanovan sen, oli kaikki mitä hän halusi.

⁶⁸ Nyt, kun Hän sanoi: "Minä olen Ylösousemus ja Elämä," Martta uskoi sen. Hän uskoi sen. Huomatkaa nyt, nyt hänen täytyi uskoa mahdottomaan, kun hän kuuli Hänen sanovan: "Minä olen Ylösousemus ja Elämä. Vaikka hän onkin kuollut, kuitenkin on hän elävä ja kuka tahansa elää ja uskoo Minuun ei koskaan kuole." Hän sanoi: "Uskotko sinä tämän?"

⁶⁹ Ja hän sanoi: "Kyllä, Herra, minä uskon sen. Minä uskon, että Sinä olet Jumalan Poika, joka oli tuleva maailmaan." Minä pidän siitä. Minä pidän siitä.

⁷⁰ Olen sanonut tämän aikaisemmin. Mutta se voidaan sanoa uudestaan nyt. Puhuin eräälle naiselle äskettäin, se oli eräs tietty kirkko, jonka mainitsin hetki sitten, joka ei usko Hänen olleen Jumalan, joka ei usko Hänen Jumaluuteensa; vaan, että Hän oli vain profeetta, joku tavallinen mies.

⁷¹ Hän oli sitä, totisesti. Hän oli sitä, plus Jumala. Näettekö, Hän oli julkituleminen. Jeesus on ruumis, tuo poika, tuo mies; Jumala oli Se, joka asui Hänessä. Jumala oli Hänessä. Hän oli Jumala-ihminen. Hän oli ihminen ja kuitenkin Hän oli Jumala julkituotuna lihassa. Kun me näemme Jeesuksen, me näemme Jumalan. Se oli mitä Hän sanoi: "Kun te näette Minut, te näette Isän." Hän oli heijastus, koska Hän oli Sana, joka oli alussa. Aamen.

⁷² Hän kutsui profeettoja, "Jumalaksi." Tiedätekö sitä? Hän sanoi: "Te kutsutte heitä nimellä 'Jumala', joille Jumalan Sana tuli. Kuinka te voitte tuomita Minut, kun Minä sanon: 'Minä olen Jumalan Poika'?"

⁷³ Koska tuo sama Sana sanoi, että Hän tulisi olemaan siellä ja siellä tuo Sana oli jälleen julkituotuna ja kuitenkin he eivät halunneet uskoa sitä.

⁷⁴ Tämä nainen sanoi minulle: "Voin todistaa sinulle sen." Hän sanoi: "Minä haluan kuulla sinun saarnaavan, mutta on yksi asia jota sinä teet liian paljon."

"Mikä se on?"

¹²⁹ Ja hän kuuli papin sanovan: "Hei! Hei, Sinä, Sinä, joka menet siellä mäkeä ylös! Me kuulumme Sinun nostaneen ylös kuolleen. Meillä on täällä koko hautausmaa täynnä niitä. Jos Sinä olet Messias, jos olet Messias, tule tänne ja nosta ylös nämä kuolleet."

¹³⁰ Tiedätekö, tuo sama perkele elää yhä, näettehän, uskonnon muodossa, samalla tavalla. Näettekö?

¹³¹ "Jos Sinä olet Messias, me... Sinä nostat kuolleita; meillä on koko hautausmaa täynnä niitä täällä. Tule." Ja oi, jokainen huusi. Yksi huusi "Hoosianna Profeetalle!" Toinen huusi sitä ja toinen tätä. Oli sellainenkin epäjärjestys!

¹³² Tämä vanha sokea mies ajatteli: "Oi, en tavoittanut Häntä. Hän meneekin ulos sieltä ja ajattelin Hänen tulevan tästä. Minut on pantu väärään paikkaan." Ja hän alkoi huutaa. Hän ajatteli: "Jos Hän on Sana, Hän on Jumala; Hänen täytyy olla." Niinpä, tuossa ahdistuksen hetkessä hän huusi: "Oi Jeesus, Sinä Daavidin Poika, armahda minua!"

¹³³ Nyt Jeesus, jos panette sen tässä merkille, oli Jerikossa. Sieltä missä he sanoivat hänen istuneen, oli sata viisikymmentä metriä sinne missä Jeesus oli. Tuhansien ihmisten tungeksiessa Hänen ympärillään, ei Hän voinut kuulla tuon miehen huutoa. Ei. Mutta Hän tunsu sen. Hän pysähtyi.

¹³⁴ Haluan saarnata yhtenä näistä illoista: "Ja sitten Jeesus pysähtyi." Oi! "Ja sitten Jeesus pysähtyi."

¹³⁵ Mitta, kun Jeesus pysähtyi, mitä tapahtui? Hän kutsui hänet. "Mestari on tullut. Älä ole huolissasi", sanoivat opetuslapset, "Hän kutsuu sinua." Hän kutsui hänet tuosta väkijoukosta.

Hän tekee tuon saman asian nyt. Voitteko te tajuta sitä? Näettehän?

¹³⁶ "Mestari on tullut ja kutsuu sinua." Ja Hän kutsuu sokeudesta valoon, pimeydestä valoon. Ja Hän kutsui hänet ja hän siirtyi kuolemasta Elämään. "Mestari on tullut ja kutsuu sinua." Ja, kun Hän kutsui hänet, Hän antoi hänelle takaisin hänen näkönsä.

¹³⁷ Tuo pieni nainen jolla oli verenvuoto, oli tuhlanut kaikki rahansa lääkäreihin. Epäilemättä hän oli myynyt härkiä, myynyt maatilaa, tai ottanut kiinnityksiä siihen. He olivat tuhlanneet kaiken minkä voivat lääkäreihin, eikä yksikään heistä voinut auttaa häntä, hän vain tuli jatkuvasti huonommaksi ja huonommaksi. Verenvuoto ei pysähtynyt.

¹²² Tuossa ahdistuksen hetkessä, hänen täytyi tehdä ratkaisu: antaa lapsensa kuolla, tai, hän tiesi, että se oli Sanan julkituleminen. Hän oli pappi ja hän oli lukenut Sanaa ja hän tiesi, että se oli Jumalan julkituominen. Jumala oli Kristuksessa, sovittaen maailman Itselleen. Hän tiesi sen ja hän oli pakon edessä. Hänen täytyi tehdä virhe ja antaa lapsensa kuolla, tai tehdä tunnustuksensa. Kun hän joutui tuohon ahdistukseen, se oli suunnilleen siihen aikaan, kun Jeesus tuli. Hän meni tapaamaan Häntä. Hän sanoi Hänelle: “Teen mitä tahansa Sinä sanot.” Ja tiellä, tässä tuli juoksija, pimeä asia tiellä. Hän oli tehnyt tunnustuksensa, että hän uskoi Häneen. Hän oli jo silloin erottanut itsensä ja osoittanut kansan silmien edessä uskovansa Jeesukseen.

¹²³ Ja tässä tuli tiellä juoksija, sanoen: “Älä vaivaa ketään, koska tyttösi on jo kuollut. Hän kuoli eilen. Hän on jo kuollut. Älä enää hulluttele sen kanssa enempää.”

¹²⁴ Ja, oi, hänen pieni sydämensä melkein pysähtyi. Mutta hän katsoi ja näki nuo Jeesuksen silmät, Hänen sanoessaan: “Enkö Minä sanonut sinulle? Älä pelkää, jos haluat nähdä Jumalan kirkkauden. Mistä olet peloissasi? Minä olen jo sanonut sinulle, että lähdän mukaasi.”

¹²⁵ Hän oli jo sanonut, että Hän tulisi. Hän on jo sanonut, että Hän tulisi tekemään tämän, ja täällä Hän on tehden sen. Aamen. Hän sanoi, että Hän nousisi näyttämölle viimeisissä päivissä ja tekisi näitä asioita niin kuin Hän teki silloin, niin kuin me luimme ja puhuimme siitä eilen illalla. Täällä Hän on tekemässä sen. Mistä te olette peloissanne?

¹²⁶ Muistakaa, kun Hän tuli, Hän kutsui tuon tytön kuolleista. Hän tuli näyttämölle ja kutsui hänet takaisin kuolleista.

Vanha sokea Bartimeus tuli kerran pimeimpään hetkeensä.

¹²⁷ Jeesus oli järjestänyt Täyden Evankeliumin Liikemiesten aamiaisen siellä Jerikossa ja Hänellä oli siellä Sakkeus. Hän tapasi hänet puusta, siellä kadulla. Niinpä, kun Hän oli... No niin, Hän ei järjestäisi mitään muuta, siitä olen varma. Näettehän? Niinpä, kun Hän sitten tuli sinne, oli Hänellä siellä Sakkeus, joka lähti Hänen mukaansa.

¹²⁸ Vanha sokea Bartimeus oli ollut sokea siitä lähtien, kun hän oli ollut pieni poika. Niinpä hän ajatteli, että Jeesus voisi tulla ulos tuosta portista ja hän oli odottamassa siellä. Jonkin ajan kuluttua hän kuuli melua ja ihmisiä kulki ohitse.

Hän sanoi: “Sinä kerskaat liian paljon Jeesuksesta.”

⁷⁵ Minä sanoin: “Toivon, että se on kaikki mitä Hänellä on minua vastaan, kun Hän tulee.” Ja hän sanoi... Minä sanoin: “Toivon, että siinä on kaikki mitä vikaa Hän voi löytää minussa.” Minä sanoin: “Jos minulla olisi kymmenentuhatta kieltä, en voisi puhua tarpeeksi siitä mitä Hän on!”

Hän sanoi: “Mutta sinä, sinähän teet Hänestä Jumalan.”

⁷⁶ Minä sanoin: “Hän oli. Tai, jos Hän ei ollut, silloin Hän oli suurin pettäjä mitä maailmalla koskaan on ollut.”

Hän sanoi: “Hän oli profeetta.”

⁷⁷ Minä sanoin: “Hän oli profeetta, se on totta: Jumala-profeetta, Sanan täyteys. Sana vain tuli profeetalle ja se oli mikä teki hänestä profeetan. Mutta Hän oli tuon Sanan täyteys.”

⁷⁸ Ja hän sanoi: “Minä voin todistaa sinulle...” Hän sanoi: “Sinä teet Hänet Jumalalliseksi.”

Minä sanoin: “Hän oli jumalallinen.”

Ja hän sanoi: “Hän ei voi olla jumalallinen.”

Minä sanoin: “Mutta Hän oli.”

Hän sanoi: “Sinä sanoit uskovasi Raamattua.”

Minä sanoin: “Minä uskon.”

⁷⁹ Hän sanoi: “Tulen todistamaan sinulle, omalla Raamatullasi, ettei Hän ollut jumalallinen.”

⁸⁰ Minä sanoin: “Tee se. Jos Raamattu sanoo niin, silloin tulen uskomaan sen, koska uskon, että Sana on oikein.”

⁸¹ Hän sanoi: “Matkalla Lasaruksen haudalle, muistatko sitä Johannes 11?” Minä sanoin: “Varmasti muistan, arvoisa rouva.”

⁸² Hän sanoi: “No niin, matkalla sinne, Hän itki. Raamattu sanoo: ‘Hän itki.’” Minä sanoin: “Tietenkin, Raamattu sanoo, että Hän itki.”

Hän sanoi: “Kuinka Hän voi olla jumalallinen ja itkeä?” Minä sanoin: “Hän oli inhimillinen.” “Inhimillinen ja jumalallinenko?”

⁸³ Minä sanoin: “Kyllä, rouva. Sinulta jää näkemättä se. Hän oli mies mennessään sinne, itkien niiden kanssa, jotka itkivät, se on totta,

murehtien niiden kanssa, jotka murehtivat. Hän oli Mies. Mutta, kun Hän oikaisi pienen, hennon vartalonsa ja sanoi 'Lasarus tule esiin', ja mies, joka oli ollut kuolleen neljä päivää, seisoi jaloillaan, niin siihen tarvittiin enemmän kuin joku mies, se oli Jumala Mieheessä." Kuka voi nostaa ylös kuolleen, paitsi Jumala? Hän on Ylösnousemus ja Elämä! Oikein.

⁸⁴ Tuona yönä merellä, kun Hän oli siellä väsyneenä maaten veneen perässä, oli siellä kymmenentuhatta perkelettä, jotka vannoivat hukuttavansa Hänet tuona yönä, tuon pienen veneen keikkuessa ympäri kuin pullonkorkki siellä ulkona myrskyisellä merellä. Nuo perkeleet ajattelivat: "Nyt olemme saaneet Hänet. Hän nukkuu; me upotamme koko joukon." Oi, Hän oli Mies, väsynyt, mutta kun Hänet kerran oli herätetty, Hän nousi, asetti jalkansa veneen partaalle ja sanoi katsoen ylös: "Rauha, ole hiljaa", ja tuulet ja aallot tottelivat Häntä. Se oli enemmän kuin joku mies.

⁸⁵ Hän oli mies, kun Hän oli nälkäinen, tullessaan alas vuorelta ja etsiessään jotakin syötävää viikunapuusta. Mutta, kun Hän otti viisi keksiä ja kaksi kalaa ja ruokki viisituhatta, oli se Jumala tuossa Mieheessä. Kyllä.

⁸⁶ Oi, jokainen mies, joka koskaan on ollut mitään, on uskonut sen, kaikki runoilijat, jotka uskoivat sen. Ei ihme, että eräs heistä kirjoitti:

*Eläen Hän rakasti minua; ja kuollen, Hän pelasti minut;
Haudattuna, Hän kuljetti syntini kauas pois;
Ylösnousten, Hän vanhurskautti vapaasti ainiaaksi;
Jonakin päivänä Hän tulee, Oi mikä ihana päivä!*

⁸⁷ Eddie Perronet, kun hän ei saanut laulujaan kaupaksi. Eräänä päivänä, horjuen Pyhän Hengen vaikutuksen alla, hän nappasi kynän ja kirjoitti virkaanasettamislaulun, kun hän kirjoitti:

*Kaikkitervehtiköön Jeesuksen Nimen voimaa!
Langetkoon enkelit kasvoilleen;
Tuokaa esiin kuninkaallinen otsaripa
Ja kruunatkaa Hänet kaiken Herraksi!*

⁸⁸ Halleluja! Tietenkin, se on mitä me uskomme Hänen olleen. Kyllä vaan.

⁸⁹ Nyt täytyy Martan uskoa siihen mitä tuon päivän nykyaikaisen ajattelun mukaan pidettiin mahdottomana. Niin täytyy teidänkin uskoa mahdottomiin, nähdäksenne uuden Elämän, nähdäksenne jotakin

julkisesti. Hän uskoi sen, mutta ei voinut tunnustaa sitä, sillä hän oli jo liittynyt yhteen uskomattomien kanssa. Mutta hän todella uskoi sen.

¹¹⁵ Tiedätekö, kun mies tulee siihen tilaan, niin joskus Jumala tuo hänet ratkaisun eteen. Se on ahdistuksessa, jossa me todella näytämme värimme, sen mitä me todella olemme.

¹¹⁶ Niinpä siellä hän oli, hän oli jo liittynyt uskomattomiin ja hän oli jo mennyt ja pannut nimensä kirjaan ja niin edelleen. Ja hän oli pappi, joten hän tuskin voi tehdä tunnustusta, koska se oli hänen ruokalippunsa. Mutta hän yhä uskoi Jeesukseen.

¹¹⁷ Eräänä päivänä hänen pieni tyttärensä sairastui. Epäilemättä hänen kaltaisensa mies on kutsunut lääkärin. Lääkäri tuli hoitamaan lasta. Kuume paheni ja paheni. Jonkin ajan kuluttua hänellä oli niin korkea kuume, että hän tuli kuoleman partaalle. Jairus oli ahdistuksessa. Hänen täytyi tehdä jotakin. Hän vain ei tiennyt mitä tehdä. Nyt hän ajatteli: "Jos vain voisın löytää Hänet, missä tahansa Hän onkin." Hän ei nyt jäänyt odottamaan yötä, niin kuin Nikodeemus, saadakseen yksityisen haastattelun. Oli toiminnan aika, oli tullut aika toimia ja hänen täytyi toimia juuri silloin.

¹¹⁸ Ja ajattelen, veli, sisar, että samoin on nytkin. On tullut aika toimia. On tullut aika uskoa, tai olla uskomatta. Tuo erottava raja tulee jokaisen miehen ja naisen eteen. Se tulee jokaisen lapsen eteen. Joskus, kun te ylitätte tuon rajan, on vain yksi asia jäljellä, se on tuomio, kun te kuljette tuon rajan ylitse, joka on armon ja tuomion välillä.

¹¹⁹ Muistakaa, hän joutui tiukalle. Hän ei tiennyt mitä tehdä. Siellä seisivat hänen pappinsa, kaikki rabbit hänen ympärillään. Koko hänen seurakuntansa oli siellä hänen kanssaan, katsellen tämän pienen tytön kuolemista. Lääkäri seisoi ulkopuolella kädet ristissä, pudistaen päätään: "Olen antanut kaikki lääkkeet joita tiedän antaa ja yhä..."

¹²⁰ Näettekö, se oli Jeesus toimien koko ajan. Jeesus teki tämän tarkoituksella, tuodakseen värin esiin tuosta pikku miehestä. Jonkin ajan kuluttua vain nähdä hänen menevän ja ottavan pienen mustan hattunsa ja panevan sen päähänsä, panevan papinkaavun ylleen.

"Minne sinä menet?"

¹²¹ "Kuulin Hänen olevan alhaalla virralla. Menen Hänen peräänsä!" Oi! Ja niin hän meni!

Hän sanoi: “Minä olen Jeesus.”

¹⁰⁹ Aamen! Halleluja! Hän on Ensimmäinen ja Viimeinen. Hän on kaikkea. “Pieni hetki eikä maailma Minua enää näe, kuitenkin te tulette näkemään Minut. Minä tulen olemaan teidän kanssanne ja teissä.” Tuo sama Tulipatsas, tuo sama Jumala tehden saman asian, saman lupauksen mukaan, aamen, tehden Sanansa julkituoduksi. “Minä olen Ylösnousemus ja Elämä. Minä olen Hän, joka oli. Hän, joka on ja Hän, joka on tuleva.” Kyllä. Näin on.

“Meidän isämme söivät mannaa erämaassa.”

¹¹⁰ Hän sanoi: “He ovat joka ainoa, kuolleita. Mutta, MINÄ OLEN SE MINÄ OLEN.” Mooses... Se oli MINÄ OLEN, palavassa pensaassa. Hän on yhä MINÄ OLEN, ei Minä olin; MINÄ OLEN, nykyinen aikamuoto, koko ajan.

¹¹¹ Me näemme täällä, että Mooses oli ahdistettu tähän nurkkaan ja Kristus oli tullut alas. Ja Raamattu sanoo sen nyt että, “Mooses piti Kristuksen pilkan suurempana rikkautena kuin Egyptin aarteet.” Kristuksen pilkan! Kristus oli voitelu, tuo Logos, joka lähti Jumalasta. Tuo Enkeli, Jokainen raamatunlukija tietää, että tuo Enkeli oli Kristus. Ja siellä Hän oli erämaassa ja Hän tuli näyttämölle siinä muodossa, jossa Hänen piti olla julkituotu. Kunnia Jumalalle!

¹¹² Hän tulee tänään tuossa muodossa, tuo sama Kristus, julkituoden Hänet.

¹¹³ Hän sanoi heille, että veisi heidän ulos ja Hän oli tekemässä sitä. Siellä Hän tuli seistäkseen Sanansa rinnalla, vahvistaakseen Sen. Sitten sen jälkeen, kun Hän oli tullut, niin kuin Hän teki Martalle, Hän kutsui. Hän sanoi: “Mooses, miksi sinä huudat Minulle? Puhu tälle kansalle, ja mene eteenpäin.” Tuona pimeänä hetkenä Punainen Meri avautui ja he menivät ylitse, jatkaen matkaansa täyttääkseen Jumalan Sanan. Kyllä, Mooseksella oli pimein hetkensä ja sitten Jeesus tuli. Meillä on aika nyt... Ja Hän kutsui Moosesta.

¹¹⁴ Haluan kiinnittää huomionne erääseen toiseen pikku mieheen. Hänen nimensä oli Jairus. Heitä on niin monia maailmassa tänään. Hän oli salauskovainen. Hän rakasti Jeesusta. Hän oli kuullut Hänestä. Hän uskoi Häneen. Mutta näettehän, hän oli jo liittänyt itsensä organisaatioon. Kyllä. Hän vain... Hän ei voinut tulla ja tunnustaa sitä

tapahtuvan. Mutta hän tunnisti Hänen olevan Sanan ja silloin mahdolltomia voi tapahtua, koska Hän on luoja ja seisoo kaiken takana mitä Hän on sanonut.

⁹⁰ Ja kaikki asiat ovat mahdollisia niille, jotka voivat uskoa.” Se on Hänen Sanansa. Mutta mahdolltomat tulevat mahdollisiksi, kun Jumalaa otetaan Hänen Sanastaan. Kyllä. Kun Jumalaa on otettu Hänen Sanastaan, ovat mahdolltomat asiat julkituotuja. Kun Jumala sanoo, että se tulee olemaan, niin ottakaa silloin tuo Sana ja tarkatkaa kuinka mahdolltomia tapahtuu. Se on varmasti tekävä sen.

⁹¹ Mutta pankaa merkille, kaiken sen keskellä, hän sanoi: “Jopa nytkin, Herra, mitä tahansa Sinä pyydät Jumalalta, Jumala tulee tekemään sen.” Hän tiesi, että jos hän vain voisi saada tuon Sanan tulemaan Häneltä. Se oli kaikki mitä hänen tarvitsi tehdä, se oli saada tuo Sana. Kyllä, se oli hänen pimein hetkensä, ja sitten Jeesus tuli ja kutsui. Oi, minkä asian he näkivätäkään, ylösnousemuksen!

Katsokaamme pimeiden hetkien tuloa joidenkin muiden kohdalla.

⁹² Siellä oli erään kerran mies nimeltä Job, yksi vanhimmista profeetoista Raamatussa. Hän oli suuri mies. Hän oli rakastanut Herraa ja oli tehnyt kaiken minkä vain tiesi tehdä. Ja Saatana halusi seuloa häntä ja niin hän sanoi Jumalalle eräänä päivänä... Niin, tai mieluumminkin Jumala sanoi hänelle: “Missä sinä olet ollut, Saatana?”

⁹³ Hän sanoi: “Oi, kävelemässä edes takaisin ja ylös ja alas maan päällä.”

⁹⁴ Hän sanoi: “Oletko huomioinut palvelijaani Jobia? Ei ole yhtään hänen kaltaistaan maan päällä. Hän on täydellinen mies.”

⁹⁵ “Oh”, hän sanoi: “tietenkin, Sinähän annat hänelle kaiken, teet kaiken hänen puolestaan. Tietenkin hän on suuri mies. Mutta anna minun saada hänet kerran kasiini, minä tulen muuttamaan sävelen. Minä saatan hänet kiroamaan Sinua vasten kasvojesi.”

⁹⁶ Hän sanoi: “Sinä et voi tehdä sitä.” Sellainen on Hänen luottamuksensa uskovaan. Miksi? Hän on ääretön. Hän on Iankaikkinen. Hän tietää lopun alusta. Hän tiesi, ettei Saatana voisi tehdä sitä. Sillä, Hän on Sana, Hän tiesi mitä Job tulisi tekemään.

⁹⁷ Muistakaa nyt, Saatana antoi Jobille paiseita, tappoi hänen lapsensa, otti kaiken mitä hänellä oli. Hänen terveytensä oli mennyt. Jopa, kun hänen lohduttajansa tulivat, eivät he voineet tehdä mitään muuta kuin

vain syyttää häntä piilosyntiseksi. Ja vanha Job tuli sellaiselle paikalle, joutui sellaiseenkin ahdinkoon.

⁹⁸ Teidän täytyy ensin joutua ahdistukseen. Teidän täytyy tulla aikaan, jolloin olette tienne päässä.

⁹⁹ Job oli joutunut tiensä päähän, kun hän sanoi: “Kirottu olkoon se päivä jona minä synnyin. Voikoon aurinko olla paistamatta ja voikoon kuu olla paistamatta yöllä ja älköön nimeäni koskaan mainittako.” Ja sitten tuossa ahdistuksessa, Jeesus tuli. Hän katsoi maahan ja sanoi: “Minä näen ihmisen. Kukkanen kuolee ja se nousee jälleen ylös keväällä. Jos puu taipuu alas, se nousee jälleen ylös veden tuoksusta.” Hän oli nähnyt koko kasvikunnan elävän uudestaan, mutta hän sanoi: “Mies laskeutuu maahan, hän antaa henkensä, missä hän on?” Te tiedätte, että hän oli vanha mies. Hän sanoi: “Hänen poikansa tulevat murehtimaan häntä, eikä hän tajua sitä. Oi, että Sinä kätkisit minut hautaan, pitäisit minut salaisessa paikassa, kunnes vihasi on ohitse. Määrää ja aseta minulle aika. Me menimme...” Ja jatkaen sillä tavalla puhumista. Hän oli ahdistuksensa päässä. “Mitä tulee tapahtumaan? Lehdet elävät, ne tulevat takaisin puuhun. Kukat tulevat jälleen takaisin, kaikki muu nousee ylös, mutta mies laskeutuu makuulle ja antaa henkensä!” Hän oli ahdistuksessa. Hän ei tiennyt mitä voisi tapahtua hänelle, ja hän tuossa iässä.

¹⁰⁰ Kun hän teki sen, silloin Jeesus tuli. Jumala käänsi hänen päänsä kohden taivasta ja hän näki Jeesuksen tulevan viimeisissä päivissä.

¹⁰¹ Tuona pimeimpänä hetkenä, kun hänen vaimonsa sanoi: “Kiroa Jumalaa ja kuole kuolema”, hän kuitenkin sanoi: “Nainen, sinä puhut niin kuin typerä nainen. Herra antoi ja Herra otti pois, siunattu olkoon Herran Nimi.” Jopa hänen vaimonsa hylkäsi hänet. Hänen seurakuntansa hylkäsi hänet. Jokainen hylkäsi hänet.

¹⁰² Tuolla pimeimmällä hetkellä, jolloin hän ei tiennyt minne menisi sieltä, tuli Jeesus. Silloin hän huusi: “Minä tiedän Lunastajani elävän, ja viimeisissä päivissä Hän tulee seisomaan maan päällä. Ja, vaikka ihomadot ovatkin hävittäneet tämän ruumiin, niin kuitenkin lihassani olen minä näkevä Jumalan, Jonka olen itse näkevä.” Hänen pimeimmällä hetkellään, sitten Jeesus tuli. Kyllä.

¹⁰³ Mooses, hänelle pimein hetki tuli Israelissa. Hän oli aivan velvollisuutensa polulla; kohtasi Jumalan siellä ylhäällä pensaassa, Joka sanoi: “MINÄ OLEN SE MINÄ OLEN.” Hän meni alas ja taisteli

kaikenlaisia Jannesten ja Jambresten jäljittelyjä vastaan, jotka yrittivät jäljitellä hänen tekojaan. Ja kaikessa tässä hän oli pysynyt uskollisena Jumalalle. Ja lopulta hän sai Israelin uskomaan. Ja tässä hän tulee ulos Egyptistä, menossa luvattuun maahan, kun Jumala oli sanonut: “Sinä tulet palvomaan Minua tällä vuorella.” Se oli Jumalan Sana. Mooses tiesi, että hänen täytyi mennä tuolle vuorelle. Aamen. Jumala sanoi niin! Mikään faarao ei voisi tappaa häntä. Mikään Perkele ei voisi tappaa häntä. Mikään ei voisi tappaa häntä. Hän tulisi tuolle vuorelle. Aamen! Halleluja! Minusta tuntuu uskonnolliselta. Hän tulisi tuolle vuorelle.

¹⁰⁴ Niin olemme me matkallamme Kirkkauteen! Mikään ei tule pysäyttämään meitä. Ei koskaan. Jumala tulee vahvistamaan Sanansa. En välitä mitä tapahtuu, Hän tulee tekemään sen joka tapauksessa.

¹⁰⁵ Hän on matkallaan, aivan velvollisuutensa polulla. Tässä hän on, vuoret kummallakin sivulla. Hän kuuntelee ja kuulee takanaan kohinaa. Mitä se on? Tuhansittain faaraon sotavaunuja on tulossa; aseistettuina keihäin ja niin edelleen, tavoittaakseen heidät ja polkeakseen maahan. Edessä Punainen Meri katkaisee hänen tiensä. Mitä hän teki? Hän oli ahdistuksessa. Kaikki ihmiset huusivat: “Oi, se on nyt loppumme. Faarao tulee tappamaan meidät, hänen miekkansa tulevat lävistämään meidät. Lapsemme tulevat kuolemaan täällä erämaassa.”

Mooses huusi: “Oi Jumala!”

¹⁰⁶ Ja sitten Jeesus tuli näyttämölle. Hän oli Tulipatsas. Oikein. Hän tuli alas jo riippui hänen ja vaaran välillä. Aamen. Hän on meidän välimiehemme. Hän on välillä-seisoja, aamen, välittäjä. Siellä Hän seisoi; ollen pimeys egyptiläisille, niille, jotka olivat tulossa yrittäen tehdä jotakin, heille Hän oli valo, jonka mukaan vaeltaa. Sitten aamulla, kun tuuli alkoi puhaltaa todella kovasti tuona yönä, mitä Hän sitten teki? Hän oli tullut Tulipatsaan muodossa.

¹⁰⁷ Muistakaa, Hän on yhä tuo Tulipatsas. Kyllä vaan. Kun Hän oli maan päällä, Hän sanoi: “Minä tulen Jumalasta ja Minä menen Jumalaan.”

¹⁰⁸ Ja kuolemansa, hautaamisensa, ylösnousemuksensa ja taivaaseenastumisensa jälkeen; Pyhän Paavalin ollessa matkalla Damaskokseen, tuo Tulipatsas löi hänet maahan. Muistakaa, hän oli heprealainen. Hän ei olisi sanonut tätä... hän sanoi: “Herra, Kuka Sinä olet?” Isolla kirjaimella H-e-r-r-a, Elohim. “Kuka Sinä olet jota minä vainoan?”